

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN.

Bestemmelser vedrørende sportsjakt på isbjørn.

Ved kgl. resolusjon av 5. mars 1965 er det i medhold av § 2 i lov av 22. mars 1957 om fangst av isbjørn bestemt:

I.

Ved sportsjakt fra fartøyer på jakt- og fangstekspedisjoner skal fangst av isbjørnunger og isbjørnhunner som ledsages av unger, være forbudt. Forøvrig skal fangsten av isbjørn være begrenset til ett dyr pr. deltaker.

II.

Ved sportsjakt som nevnt under punkt I er det forbudt å bruke svakere våpen enn 6,5 mm Krag Jørgensen (herunder også pil og bue). Slik jakt skal forøvrig utøves under streng kontroll av fartøyets besetning - skipper, offiserer og mannskap - som skal påse at avlivning av dyrene skjer uten unødig lidelse for disse.

III.

Jakt- og fangstekspedisjoner som skal drive sportsjakt på isbjørn, skal før avreisen fra Norge gi melding herom og opplysning om fartøyets navn, registreringsnummer og antall jakt-deltakere til Tollkammeret i det distrikt hvor fartøyet er registrert eller, hvis fartøyet utrustes i et annet distrikt, til Tollkammeret der. Tollkammeret sender opplysningene videre til Fiskeridirektøren.

Ved ankomst fra feltet skal skipperen på ekspedisjonsfartøyet gi oppgave over antall felte isbjørn til Tollkammeret, som etter foretatt kontroll ombord videresender oppgavene til Fiskeridirektøren. For fartøyer som ikke anløper norsk havn i Norge mellom hver tur, skal oppgavene gis telegrafisk til Fiskeridirektøren.

IV.

Sysselmannen på Svalbard, eller den han bemyndiger, foretar nødvendig kontroll med at disse bestemmelser blir overholdt for så vidt angår farvann som tilhører øygruppen Svalbard. Vedkommende ekspedisjonsleder skal derfor snarest mulig ved ankomst til Svalbard, eller før avgang fra basishavn på Svalbard til feltet, gi Sysselmannen alle nødvendige opplysninger av hensyn til kontrollen.

V.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer disse bestemmelser, straffes overensstemmende med § 3 i ovennevnte lov.

VI.

Denne resolusjon trer i kraft straks. Samtidig oppheves bestemmelsene fastsatt ved kongelig resolusjon av 26. juli 1963.
